

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **R. H.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 14. 4. 2025, č. j. MHMP 374459/2025

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalovaný uložil žalobci v červnu 2019 příkazem pokutu 5 000 Kč. Protože žalobce pokutu nezaplatil, poslal mu žalovaný vyrozumění o výši daňového nedoplatku – nezaplacené pokuty (§ 153 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu). Žalobce s tímto *vyrozuměním* nesouhlasil a podal proti němu námitky. Žalovaný námitky zamítl podle § 159 odst. 3 daňového řádu rozhodnutím, jehož zrušení se žalobce nyní domáhá.
2. Žalobce tvrdí, že nedoplatek byl evidován na základě příkazu, který nenabyl právní moci, protože proti němu podal odpor. Zároveň zpochybňuje závěr žalovaného, že mu byl příkaz doručen 20. 6. 2019. Toho dne byl totiž doručen toliko jemu, nikoli jeho zástupkyni, společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Příkaz tak nebyl řádně doručen, neboť doručení pouze zastoupenému nemá žádné účinky pro běh lhůt. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné již z toho důvodu, že počítá s tím, že příkaz nabyl právní moci 29. 6. 2019.
3. Dále uvádí, že k odporu, který proti příkazu podal 21. 6. 2019 pan Kocourek nelze přihlížet, protože nedoložil, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Naopak, byl-li pan Kocourek zaměstnancem této společnosti, pak podal řádný odpor, a příkaz proto nenabyl právní moci.
4. V květnu 2020 byl sice příkaz doručen společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. V tu dobu však již neplatila plná moc, kterou žalobce této společnosti udělil. Proto není významné, že společnost následně podala proti příkazu odpor.
5. Žalobce má za to, že mu příkaz nebyl *de iure* doručen. Když však vyšlo najevo, že věc není vyřešená, podal sám v dubnu 2025 odpor. Evidence daňového nedoplatku a upomínání její úhrady jsou proto nezákonné.

Žaloba není přípustná

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda je žaloba přípustná. Dospěl k závěru, že není.
7. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
8. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*
9. Podle § 70 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.*
10. Soud proto předně zkoumal, zda rozhodnutí o námitce podle § 159 daňového řádu proti vyrozumění o výši nedoplatku je rozhodnutím podle § 65 s. ř. s.
11. Nejvyšší správní soud (NSS) se této otázce opakovaně věnoval (např. v rozsudcích z 20. 7. 2022, čj. 10 Afs 128/2022-37, z 19. 7. 2023, čj. 9 Afs 86/2023-37, z 27. 9. 2023, čj. 8 Afs 127/2022-39, nebo z 13. 5. 2025, čj. 9 Afs 252/2024-35) a zdejší soud neshledal důvody, pro které by se měl od ustálené judikatury NSS odchýlit.
12. V rozsudku čj. 9 Afs 86/2023-37 NSS uvedl, že „*rozhodnutí o námitce dle § 159 odst. 3 daňového řádu může být podle povahy věci rozhodnutím dle § 65 odst. 1 s. ř. s. Námitka je prostředek nápravy případných pochybení správce daně (body 34 a 35 usnesení rozšířeného senátu z 19. 2. 2019, čj. 1 Afs 271/2016-53, č. 3873/2019 Sb. NSS)*“. I tehdy, směřuje-li námitka proti aktu, který nesplňuje definiční znaky rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s., je v určitých případech možno napadnout rozhodnutí o námitce žalobou proti rozhodnutí (rozsudky NSS z 28. 8. 2019, čj. 1 Afs 83/2019-34, a z 27. 8. 2019, čj. 1 Afs 85/2019-36). Tyto závěry ale neplatí bez dalšího a je třeba vždy posoudit proti čemu konkrétně námitky směřují a o jaké důvody se opírají (rozsudek NSS z 17. 10. 2022, čj. 8 Afs 214/2020-93).
13. Vyrozumění o nedoplatku na dani je čistě informativním úkonem správce daně, který *sám o sobě* nemůže daňový subjekt žádným způsobem zkrátit na právech (srov. body 9 a 12 rozsudku čj. 10 Afs 128/2022-37, nebo bod 14 rozsudku čj. 9 Afs 86/2023-37).
14. Vyrozumění totiž samo o sobě žádná práva ani povinnosti nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje. K tomu došlo již dříve, typicky ve fázi vyměření daně (uložení pokuty), a právě tam mohl žalobce uplatnit veškeré své pochybnosti. Obrana proti pravomocně stanovené povinnosti se žalobci znovu neotevívá reakcí na informativní vyrozumění o výši nedoplatku. Správní soudy nemohou napravovat eventuální pochybení či zaváhání žalobce při jeho prvotní obraně proti vyměření či doměření daně (nebo uložení pokuty). To by bylo v rozporu s § 65 odst. 1 s. ř. s.
15. Protože vyrozumění o nedoplatku na dani do žalobcových práv nezasahuje, nezasahuje do nich ani rozhodnutí o námitce proti němu. Uplatněním námitky ve věci žádná hmotná práva nevznikají. Proto ani rozhodnutí o námitkách dle § 159 odst. 3 daňového řádu proti vyrozumění o nedoplatku na dani není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. přezkoumatelným ve správním soudnictví (srov. bod 15 a 16 rozsudku čj. 9 Afs 86/2023-37).
16. Soud dále posoudil, zda se žalobce s ohledem na podstatu některých žalobních tvrzení nemohl bránit jiným typem žaloby. Pokud by totiž dospěl k závěru, že je na místě využít

jiného žalobního typu, musel o tom žalobce poučit a dát mu prostor, aby žalobní typ změnil. Žalobu by pak soud mohl odmítnout až v situaci, kdy by žalobce na tuto výzvu nereagoval či trval na původním návrhu.

Žalobce se nemohl bránit zásahovou žalobou

17. Přestože rozhodnutí o námitce proti vyrozumění o daňovém nedoplatku není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., NSS připustil, že chybná evidence daní zjištěná na základě vyrozumění o výši nedoplatku může v určitých případech zasáhnout do veřejných subjektivních práv a představovat nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou podle § 82 s. ř. s. (rozsudek čj. 9 Afs 86/2023-37, body 21, 24 a 25, rozsudek NSS ze 17. 10. 2022, čj. 8 Afs 26/2021-22, bod 11, nebo rozsudek čj. 8 Afs 127/2022-39, bod 19).
18. Podle rozsudku čj. 9 Afs 86/2023-37: *„[p]lovaha vyrozumění o výši nedoplatku a potvrzení o stavu osobního daňového účtu je stejná. Obě mají zajistit informovanost daňového subjektu a nejde o žalobou napadnutelná rozhodnutí. Obě vycházejí ze stejné evidence daní a daňového účtu. Rozdíl spočívá pouze v tom, že potvrzení o stavu osobního daňového účtu vydává správce daně na žádost, zatímco vyrozumění o výši nedoplatku činí správce daně z vlastní iniciativy“* (bod 25). I v případě vyrozumění o výši nedoplatku se proto uplatní závěry rozsudku z 9. 3 2016, čj. 3 Afs 251/2015-34, v němž NSS konstatoval, že *„pokud evidence daní pouze odráží stav daňových povinností daňového subjektu vycházejících z rozhodnutí správce daně, pak lze před správními soudy napadnout jediné tato rozhodnutí, nikoli z nich vyplývající stav evidence daní. Pokud je naopak stav evidence daní v rozporu s takto určenými daňovými povinnostmi daňového subjektu, typicky v důsledku chyb v evidenci či numerických chyb, je možno takový postup správce daně napadnout žalobou jako nezákonný zásah“*.
19. Soud proto v souladu s výše citovanou judikaturou zkoumal, zda žalobce brojil též proti chybě v evidenci daní, respektive zda namítal, že výše nedoplatku na jeho osobním daňovém účtu neodpovídá uložené pokutě.
20. Mezi žalobcem a žalovaným vznikl v řízení o vydání příkazu spor o to, zda odpor proti příkazu podala oprávněná osoba, a zda tedy příkaz byl podáním odporu zrušen, nebo zda nabyl právní moci a vykonatelnosti. Žalobce na jednu stranu tvrdí, že odpor, který měl být podán 21. 6. 2019, podal pan Kocourek, který k tomu však nebyl oprávněn, protože nejednal za žalobcovu zmocněnkyni, společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Na druhou stranu ale připouští, že pokud pan Kocourek byl oprávněn jednat za jeho zmocněnkyni, podal řádný odpor, čímž byl příkaz zrušen. Zároveň uvádí, že již v době vydání příkazu byl zastoupen. Žalovaný proto podle něj postupoval chybně, pokud doručoval příkaz pouze přímo jemu a nikoli jeho zástupkyni. Příkaz tak podle něj nebyl doručen řádně, a proto dosud nenabyl právní moci. Evidence daňového nedoplatku v podobě nezaplacené pokuty je proto dle něj nezákonná.
21. Soud má za to, že takto formulované námitky ve skutečnosti nesměřují proti tomu, že by se správce daně dopustil chyby při evidenci nedoplatek v žalobcově osobním daňovém účtu, např. tím, že by do evidence zanesl nedoplatek ve výši, která by neodpovídala uložené pokutě. Žaloba totiž fakticky směřuje přímo proti uložení pokuty. Žalobce nenamítá chybu v evidenci či numerickou chybu, ale vyjadřuje přesvědčení, že mu pokuta vůbec nebyla uložena, protože mu příkaz nebyl řádně doručen, tudíž se ani na jeho daňovém účtu nemohl objevit nedoplatek. Proti uložení pokutě se však zásahovou žalobou bránit nelze.
22. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný posoudil věc tak, že pan Kocourek nebyl oprávněn podat za žalobce odpor, neboť nedoložil, že je zaměstnancem společnosti

Pomáháme a chráníme, s. r. o., a příkaz tak nabyl právní moci k 29. 6. 2019. Žalobce i žalovaný dále shodně uvádí, že žalobce doložil plnou moc o zastupování společností Pomáháme a chráníme, s. r. o., až v září 2019, příkaz mu však byl doručen již na konci června.

23. Pokud se žalobce domníval, že odpor podala oprávněná osoba, tedy jeho zástupce, měl se bránit cestou podání žádosti k uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty poslední zákona č. 500/2004, správního řádu (body 21 až 23 rozsudku NSS z 29. 1. 2015, čj. 10 As 266/2014-32). Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ve věci skutečně byla podána žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Ministerstvo dopravy ale neshledalo, že by žalovaný byl ve věci nečinný, neboť příkaz již nabyl právní moci, a proto této žádosti nevyhovělo. Žalobce se následně mohl bránit též podáním žaloby na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. Této možnosti však žalobce nevyužil. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že ve věci proběhlo přezkumné řízení.
24. Proti uložené pokutě se tedy žalobce mohl a měl bránit již v řízení o vydání příkazu, nikoli až v návaznosti na *vyrozumění* o daňovém nedoplatku. Jinak řečeno, žalobce by mohl žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s. brojít proti tomu, že *vyrozumění* o daňovém nedoplatku neodpovídalo faktickému stavu evidence daní vyplývajícimu z příkazu, jímž mu byla uložena pokuta; on však naopak brojil proti tomu, že *vyrozumění* příkazu odpovídalo. Na podkladě zásahové žaloby proti chybě v evidenci daní by se však žalobci neotevírala možnost opětovně se bránit proti uložené pokutě (viz bod 14).
25. Soud proto žalobce nepoučoval o možnosti zvolit jiný žalobní typ, neboť dospěl k závěru, že žalobce by se nemohl proti *vyrozumění* ani napadenému rozhodnutí o námitkách bránit ani zásahovou žalobou. Evidence nedoplatku pouze odrážela stav, který vyplýval z příkazu, jímž byla žalobci uložena pokuta. Jeho změny se ovšem zásahovou žalobou domáhat nelze. Žádné jiné pochybení, které by mohlo být nezákonným zásahem žalobce, netvrdil.

Závěr a shrnutí

26. Soud uzavírá, že žalobcem napadený akt není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., přičemž podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Výrokem I. proto soud žalobu odmítl jako nepřipustnou postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.
27. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení postupem podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. července 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu